

РЕШЕНИЕ

№ 33875

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разглежда дело номер **5519** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е след връщане на делото за ново разглеждане от друг състав с Решение № 5378/22.05.2025 г. по адм .д № 1105/2025 г. на ВАС и е по жалба на „Център за градска мобилност“ ЕАД срещу Решение № ППН-02-191/2023/26.07.2024 г. на Комисията за защита на личните данни / КЗЛД/ В ЧАСТТА му по т. 1- т. 4 вкл. Иска се отмяната на решението на КЗЛД като незаконосъобразно. В становище по делото от 20.06.2025 г. жалбоподателят излага съображения относно началния момент, в който М. М. е узнала за нарушението и е започнал да тече срокът по чл. 38, ал.1 ЗЗЛД. През целия период докато е била на работа, М. М. е знаела за разпространението на личните ѝ данни и не възразила срещу това обстоятелство. От събраните по преписката доказателства било видно, че консорциум „Си Ен Ес – С. тикетинг систем“ не е провеждал обучителни мероприятия, а „ЦГМ“ ЕАД е обучавало новопостъпилите служители на длъжност касиер/абонаментни карти, като тестовата система е допускала използване на измислени имена и адрес.

В съдебно заседание моли за отмяна на решението на КЗЛД, при условията на евентуалност претендира намаляване размера на наложената санкция. Претендира разноски по списък.

Ответникът – КЗЛД, в писмо изх. № ППН-02-191#53/01.07.2025 г., подадено от държавен експерт К. П., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, в случай че такъв е претендиран.

В съдебно заседание ответникът не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна - консорциум „Си Ен Ес-С. Т. Систем“, не изразява становище по

жалбата.

Заинтересованата страна – М. К. М., чрез адв. А. У., оспорва жалбата и излага съображения за неоснователността ѝ в писмено становище по делото.

В ОСЗ заинтересованата страна М. К. М. се представлява от адв. У., която поддържа оспорването на жалбата и претендира разноски за три съдебни инстанции.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Комисията е сезирана с жалба с рег. № ППН 02-191/27.03.2023 г. от М. К. М. /л. 14 на адм. д. № 9714/2024 г. на АССГ/, уточнена с допълнителна молба № ППН 02-191#5/22.06.2023 г. /л. 36/ с твърдения за наличие на извършено от страна на „ЦГМ“ ЕАД нарушение на ЗЗЛД, изразяващо се в разпространение на личните ѝ данни - три имена, ЕГН и адрес, поместени в образци - указания до потребителите на системата за електронно таксуване и разпространени до служителите, които продават карти и билети във всички пунктове на „ЦГМ“ ЕАД. В жалбата се посочва, че М. М. била служител на „ЦГМ“ ЕАД от 01.10.1999 г. до 31.01.2022 г., не е предоставяла съгласие за използване на личните данни и е поискала от ръководството на дружеството разпространението на личните ѝ данни да бъде преустановено, но това не се е случило.

По така подадената жалба КЗЛД е образувала производство по реда на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД, вр. чл. 77, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. За образуването производство са уведомени страните, като им е дадена възможност да изразят становище и да представят доказателства.

В становище рег. № ППН-02-191/#6/23/28.06.2023 г. на „ЦГМ“ ЕАД до КЗЛД /л. 37/ се посочва, че жалбата на М. М. е недопустима, като подадена след изтичане на срока по чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД доколкото тя е узнала за нарушението м. ноември 2021 г., а жалбата е подадена едва 2023 г. Дружеството сключило с консорциум „Си Ен Ес - С. Т. Систем“ договор за доставка, внедряване и поддържане на интегрирана автоматизирана система за електронно таксуване и видеонаблюдение в Столична община и услуги по организиране на управление и отчитане на продажби на превозни документи. През месец май 2020 г. започнало въвеждане на Единната система за електронно таксуване и интерактивно обучение на служителите чрез демонстрации и самостоятелна работа. За целта се ползвали специално изготвени ръководства за потребители на системата, в чиито първоначални варианти фигурирали и личните данни на М. М. /три имена, ЕГН и адрес/, които се използвали само от служителите на длъжност „касиер/абонаментни карти“. От страна на М. не били депозирани в деловодната система на „ЦГМ“ ЕАД искания, жалби и сигнали срещу обработването на личните ѝ данни. Приложени били Инструкция за защита на личните данни в „ЦГМ“ ЕАД, Заповед № РД- 09-127/01.01.2021 г., Споразумение за обработване и защита на лични данни между „ЦГМ“ ЕАД и консорциум „Си Ен Ес - С. Т. Систем“, извлечение от актуално ръководство за потребителите на системата, протокол за унищожаване на документи от 23.06.2023 г., декларация на М. М..

В Становище рег. № ППН-02-19/#10/13.07.2023 г. на „ЦГМ“ ЕАД до КЗЛД /л. 93/ се посочва, че през 2020 г. на служителите на длъжност касиер/ абонаментни карти (в това число и на М. М.) са предоставени първоначални ръководства, изготвени на база въведени в тестовата база данни, в които фигурират нейни лични данни (три имена, ЕГН и адрес) за служебно ползване. Същите са унищожени от комисия, съгласно протокол за унищожаване на документи от 23.06.2023 г.

В Становище рег. № ППН-02-19/#21/23/19.04.2024 г. на „ЦГМ“ ЕАД до КЗЛД /л.125/ се

акцентираща, че тестовата система функционира с възможност за въвеждане на имажинерни данни. Било подписано допълнително споразумение № ДУ-117/22.07.2020 г., с което страните уреждали условията за предоставяне на лични данни с цел конфигурация на потребителски достъпи за служители на възложителя в Единната система за електронно таксуване. Уточнява се, че не били налице други получатели на лични данни. Акцентираща се, че информацията по чл. 13 от Регламент 2016/679 се съдържала в подзаконов нормативен акт – Приложение № 3 към Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, приета с решение на Общински съвет. В Цитираното приложение се съдържал линк и към политиките на за поверителност на дружеството. Посочената наредба, респективно информация по чл. 13 от Регламент 2016/679, била служебно известна на жалбоподателя М. в качеството ѝ на касиер/абонаментни карти в „ЦГМ“ ЕАД съгласно длъжностната ѝ характеристика. Посочва се, че съгласно чл. 13, пар. 4 от Регламент 2016/679, доколкото М. предоставила на дружеството личните си данни, то пар. 1, 2 и 3 не се прилагали, както и чл. 14 от Регламент 2016/679. Жалбата е разгледана в открито заседание на 20.03.2024 г., за което е изготвен протокол № 10/20.03.2024 г. /л. 95 /.

С оспореното Решение № ППН-01-418/2021г. от 26.01.2023 г. КЗЛД единодушно:

По т.1 – обявява за основателна жалба № ППН -02-191/27.03.2023г. на М. К. М. срещу „Център за градска мобилност“ ЕАД /„ЦГМ“ ЕАД/ за нарушение на чл. 6 и чл. 5, § 1 б. „а“ и „б“ от Регламент 2016/679.

По т.2 – на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/679 разпорежда на „ЦГМ“ ЕАД: 2.1 да извърши проверка дали навсякъде, където са били разпространени ръководствата с личните данни на М. М., обработването на данни е преустановено, въз основа на което да изтрие тези лични данни, които обработва незаконосъобразно и нецелесъобразно; 2.2. Да задължи консорциум „Си Ен Ес – С. Т. Систем“ да изтрие всички лични данни на М. М., които обработва в нарушение на Регламент 2016/679.

По т. 3 - администраторът следва да представи на КЗЛД доказателства за изпълнение на горепосочените разпореждания в 1- месечен срок, считано от влизане в сила на решението.

По т. 4. - на осн. чл.58, § 2, б. „и“, вр. с чл. 83 § 5, б. „а“ ОРЗД налага имуществена санкция в размер на 20 000 лв. на „ЦГМ“ ЕАД.

По т. 5 – обявява за неоснователна жалбата срещу консорциум „Си Ен Ес – С. Т. Систем“. Решението е съобщено на жалбоподателя на 16.08.2024 г. /л. 699/, а жалбата е подадена на 12.08.2024 г. /л. 7/.

По делото е изслушана свидетелката И. Х. К.. Заявява, че през 2020 г. и досега изпълнявала длъжността ръководител сектор „Продажби“ в дирекция „Продажби, маркетинг и стопанска дейност“ на „ЦГМ“ ЕАД. Свидетелката научила, че личните данни на г-жа М. фигурирали в процесните ръководства след получаване на писмо от КЗЛД. При разговор с ръководителя, който отговарял за пунктовете за продажби, научила, че М. М. забелязала своите данни в ръководството. Уточнява, че това се случило вероятно през м. ноември 2021 г. в етапа, в който касиерите на ЦГМ ЕАД трябвало да могат да издават фактури през новата система. Провело се реално обучение на касиерите за работа със софтуера в тестова среда, което продължило между 05.10.2020 г. и 19.10.2020 г. Свидетелката и М. М. също присъствали на обучението, при което от консорциума на всеки касиер показвали стъпка по стъпка как се включва касовия апарат, въвеждат се данните на клиента, отпечатва се картата и се работи със софтуера. За целта били предоставени данни за въвеждане на клиент, отпечатване на карта и фактуриране. Не били проведени други обучения. Служителите на длъжност касиери - обучители обучават новопостъпилите лице на тестова програма. На служителите, постъпили след 2020 г. не се предоставяло ръководството, което било

предоставено на първото обучение. Свидетелката съобщава, че е участвала в унищожаването на всички ръководства, за които се отнасял сигналът на М. М..

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера актът засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - арг. чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл. 57 и чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл. 38 ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД мнозинство. Не са налице предпоставките за отмяна по чл. 146, т. 1 от АПК.

Доколкото в приложимия специален закон липсват изисквания относно формата и съдържанието на акта, съдът констатира, че са спазени предвидените в чл. 59 от АПК. Актът е издаден в изискуемата писмена форма. Изложени са фактическите и правните основания за издаването на административния акт, което позволява ефективно упражняване на контрол за законосъобразност от страна на съда, както и на правото на защита на жалбоподателя. Не са налице предпоставките за отмяна чл. 146, т. 2 от АПК.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество, че да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Производството е образувано в съответствие с изискванията на чл. 38, ал.1 ЗЗЛД във вр. с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА или Правилника). По отношение спазване на срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД са налице обвързващи за настоящия състав мотиви на касационната инстанция. По делото липсват доказателства, от които да се направи категоричен извод, че М. М. е сезирала КЗЛД след изтичане на срока по чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД, а именно 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Безспорно установено по делото е, че личните данни на М. М. /ЕГН, три имена и адрес/ са се съдържали в ръководства за работа на потребителите на системата за електронно таксуване, които са сведени до знанието на служителите на длъжност „касиер/абонаментни карти“ в „ЦГМ“ ЕАД. Жалбата, която е послужила като основание за образуване на административното производство, е подадена на 27.03.2023 г. /л.35/, а протоколът за унищожаване на документи е от 23.06.2023 г. В производството не е установено с категоричност заличени ли са личните данни от всички материали за обучение на служителите, към кой момент и имали ли са достъп до тях служителите на дружеството. Всеки неправилен достъп от страна на служители на „ЦГМ“ ЕАД съставлява самостоятелно нарушение и за всяко от тези нарушения текат сроковете по чл. 38, ал.1 ЗЗЛД. Ограничаване на срока за подаване на жалба до 6 месеца считано от първия момент, в който лицето е узнало, че до личните му данни имат достъп служителите на длъжност „касиер/абонаментни карти“ в „ЦГМ“, би довело до незаконосъобразно ограничаване на защита му по отношение на евентуалните последващи извършени нарушения на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД. В този смисъл неоснователно се явява възприетото от жалбоподателя разбиране, изложено в молба от 20.06.2025 г. по делото, че 6-месечният срок за чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД започва да тече от 05 октомври 2020 г., когато била разпространена инструкцията за издаване на фактури, като се позовава на жалбата на М. и протокол № 20/15.05.2024 г. от проведеното от КЗЛД заседание.

За адм. производството са уведомени подателят на жалбата и заинтересованите лица „ЦГМ“ ЕАД и консорциум „Си Ен Ес - С. Т. Систем“. Насрочено е открито заседание, за което

страните са уведомени, като им е указана и възможността за достъп до материалите по преписката. При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства. Спазени са изискванията за кворум, предвидени в чл.8, ал.6 от Правилника. Решението е прието единодушно и подписано от всички членове на състава, разгледал жалбата, в съответствие с чл. 9, ал. 3 и ал. 4 ЗЗЛД и чл. 8, ал. 7 от Правилника. Не се констатира наличие на предпоставките по чл. 146, т. 3 от АПК.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. Както се посочва в чл. 32, § 1, б. „г“ от Регламента, като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът на лични данни прилага подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването.

В случая, Комисията е сезирана с оплаквания за неправомерно използване на личните данни на М. К. М. – ЕГН, три имена и личен адрес, от страна на работодателя „ЦГМ“ ЕАД. Данните са били публикувани в образци за обучение за работа с единната системата за продажба на билети, които са били разпространени в пунктовете на продажба на билети на „ЦГМ“ ЕАД и са били достъпни за служителите на дружеството. Безспорно при осъществяване на дейността си „ЦГМ“ ЕАД отговаря на изискванията за администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 с произтичащите от това задължения във връзка със съхранение, извличане, предаване на лични данни, тоест обработването на лични данни. Трите имена, ЕГН и личен адрес представляват лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, доколкото представляват информация, посредством която едно лице би могло да бъде идентифицирано, а действията по съхранението и предоставянето им (каквито се твърди, че са извършвани) представляват обработване на лични данни. Безспорно установено по делото е, че лични данни /ЕГН, три имена и личен адрес/ на М. М. са поместени в образци от ръководства за потребителите на единната система за електронно таксуване на Столична община и са предоставени на разположение на

служителите на длъжност „касиер/абонаментни карти“ във всички пунктове на „ЦГМ“ ЕАД. Признание за тези обстоятелства се съдържа в становище вх. № ППНІ02-191 # 6/28.06.2023 г. на „ЦГМ“ ЕАД до КЗЛД, както и останалите становища на дружеството дадени в административното и съдебното производство. Сред основните принципи на обработване на личните данни, възпроизведени в чл. 5, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, са законосъобразно обработване, добросъвестно обработване и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните („законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“); данните следва да бъдат събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и да не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели („ограничение на целите“). Принципът на законност на обработване на лични данни е доразвит в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679, в който са посочени различни хипотези, при които е допустимо обработване на личните данни. В § 1 на чл. 6 на Регламент (ЕС) 2016/679 е предвидена хипотезата на законосъобразно обработването на лични данни доколкото субектът на данните е дал съгласие за обработване за една или повече конкретни цели. Администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни /чл. 7, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679/ и в случай, че съгласието на субекта на данните е дадено в рамките на писмена декларация, която се отнася и до други въпроси, искането за съгласие се представя по начин, който ясно да го отличава от другите въпроси, в разбираема и лесно достъпна форма, като използва ясен и прост език, като никоя част от такава декларация, която представлява нарушение на регламента не е обвързваща /чл. 7, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679/. Жалбоподателят твърди, че обработваните лични данни са предоставени именно на основание получена от М. М. декларация. Действително по преписката е представен декларация на М. М. от 22.03.2019 г. /л. 75 по адм.д. № 9714/2024 г. на АССГ/, същата обаче е подписана в качеството ѝ на служител на дружеството, тоест съгласието за обработване на лични данни е предоставено само във връзка с трудовото правоотношение на М. и неговото изпълнение. В декларацията се съдържа и текст със съгласие за събиране на лични данни във връзка с активността на лицето в интернет, реализирана през работно време, както и във връзка с предоставен служебен автомобил на служителката. Липсва обаче изричен текст със съгласие за предоставяне на личните данни за целите на обучение на служителите при въвеждане на новата електронна система за таксуване. Доколкото това е твърде специфична цел, която не кореспондира по никакъв начин със сключването и изпълнението на трудов договор и трудово правоотношение, не би могло да се приеме, че декларацията от 23.03.2019 г., подписана от М. М., обективира предоставено съгласие за обработване на личните ѝ данни при обучение на служителите за работа с единната система за електронно таксуване на „ЦГМ“ ЕАД.

Неоснователно е и възражението на „ЦГМ“ ЕАД, че съгласието за обработване на

лични данни е предоставено от М. М. във връзка с издаването на карта за градски транспорт. Съгласието винаги е целево, за конкретни, изрично указани и легитимни цели. Предоставените лични данни следва да бъдат сведени до минимум и да не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели. Издаването на карта за транспорт не кореспондира и не предполага използване на данните за издаване при обучения, още повече, че М. твърди, че издадената ѝ от „ЦГМ“ ЕАД карта е с вписан служебен, а не личен адрес.

Съдът намира за неоснователно и възражението на „ЦГМ“ ЕАД, че по силата на споразумение с консорциум „Си Ен Ес - С. Т. Систем“ последният има качеството на обработващ лични данни, а личните данни на служителката се съдържали в единната система за електронно таксуване, тъй като била притежател на превозен документ /карта за градски транспорт/. По делото се установи, че не е необходимо въвеждането на действителни лични данни за работата системата, за да се извършва обучението на служителите. Но дори системата да допуска въвеждане единствено на лични данни на реални лица, то това не представлява основание за обработване на данните на М. М., доколкото тя не е страна в договорните отношения между „ЦГМ“ ЕАД и консорциум „Си Ен Ес - С. Т. Систем“, по същество липсва нейно съгласие и обработването се явява незаконосъобразно.

Не е налице и която и да е от останалите хипотези на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно обработването да е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; обработването да е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; обработването да е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; обработването да е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна.

Липсата на възражение от страна на М. М. за използването на личните ѝ данни също не води до законосъобразност на обработването на личните данни. Правото на възражение е обвързано с наличието на валидно основание по чл. 6 от Регламента за законосъобразно обработване на личните данни. В чл. 21 от Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени няколко хипотези на възникване на право на възражение. В пар. 1 се посочва, че субектът на данните има право, по всяко време и на основания, свързани с неговата конкретна ситуация, на възражение срещу обработване на лични данни, отнасящи се до него, което се основава на член 6, параграф 1, буква д) или буква е), включително профилиране, основаващо се на посочените разпоредби. В случая не са изпълнени предпоставките за законосъобразно обработване на личните данни по б. „д“ и „е“ от пар.1, чл. 6 от

Регламента. В случая не намира приложение и пар. 2 на чл. 21, доколкото той касае обработване на лични данни за целите на директния маркетинг, или пар. 6 на чл. 21 от Регламент (ЕС) 2016/679, в който се регламентира обработване за целите на научни или исторически изследвания или за статистически цели .

Предвид изложеното правилен е изводът на КЗЛД за основателност на подадената от М. К. М. жалба срещу „ЦМГ“ ЕАД за нарушение на чл. 6 и чл. 5, § 1 б. „а“ и „б“ от Регламент 2016/679.

При упражняване на правото си на оперативна самостоятелност и в съответствие с предоставените ѝ функции, Комисията преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Същите имат характера на принудителни административни мерки и имат за цел предотвратяване или преустановяване извършването на нарушение, като по този начин се постига целеното поведение в областта на защитата на личните данни. Преценката кое от тях да се наложи следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност, както и отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес, каквато преценка в случая е направена. В допълнение на корективните правомощия могат да бъдат прилагани предвидените в б. „и“ на чл. 58, § 2 от Регламента „глоба“ или „имуществена санкция“ при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на субекта на данни, както и на обществения интерес. Наложената санкция е законосъобразна, доколкото разпоредбата на чл. 83, пар. 5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е санкционна именно за нарушаване и на чл.6 от регламента. Правилно е определен видът на наложената санкция - „имуществена санкция“, при определянето на размера са изложени ясни и точни мотиви, които обосновават извода за ефективност, целесъобразна и пропорционалност на мярката спрямо констатираното нарушение. Съдът приема, че размерът на санкцията е съизмерен с тежестта и продължителността на нарушението и е определен в съответствие с принципите, установени чл. 83, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679.

Въз основа на горното съдът приема, че оспореният административен акт в оспорената му част е законосъобразен – издаден при отсъствие на отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Предвид изхода делото и навременно отправената претенция, на основание чл.143, ал.4 АПК на заинтересованата страна М. К. М. следва да бъдат присъдени разноски

за процесуално представителство в размер на 500 лева за производство пред АССГ по адм. д. 9714/2024 г.

Претенцията на адв. А. У. за присъждане адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА за производството пред ВАС и пред настоящата инстанция в размер от по 900,00 лв (общо 1800) е основателна. Приложени са пълномощни за съответната инстанция, в които е уговорено възнаграждение при условията на чл. 38 от ЗА, както и списък на разноските по чл. 80 ГПК /л.34 от адм .д. № 1105/2025 г. на ВАС и л. 26 от настоящото дело/.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 АПК Административен съд София град, Второ отделение, 24 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Център за градска мобилност“ ЕАД срещу Решение № ППН-02-191/2023/26.07.2024 г. на Комисия за защита на личните данни в В ЧАСТТА му по т. 1- т. 4 включително.

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД да заплати на Комисия за защита на личните сумата от 100 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД да заплати на М. К. М. сумата от 500 лева разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Център за градска мобилност“ ЕАД да заплати на адвокат А. М. У. разноски по делото в размер на 1800 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: